

Sygn. akt IV U 426/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2014r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania W. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 marca 2013 r. i z dnia 28 lutego 2014 r.

(Nr (...))

w sprawie W. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia obydwie zaskarżone decyzje i przyznanie W. R. prawo do emerytury od dnia 6 lutego 2014 roku;

II. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz ubezpieczonego W. R. kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 426/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy W. R. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) w zw. z § 4 rozporządzenia rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43), ponieważ wnioskodawca nie wykazał co najmniej 15 letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych na dzień 1.01.1999 r.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony W. R., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury w wieku obniżonym. Odwołujący się argumentował, iż pozwany ZUS bezzasadnie nie zaliczył mu zatrudnienia w warunkach szczególnych okresu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w L. od 1975 r. do 1992 r., gdzie ubezpieczony wykonywał prace na stanowiskach związanych z remontem i budową linii energetycznych niskiego i średniego napięcia. Ponadto W. R.

domagał się zaliczenia do kategorii pracy w warunkach szczególnych okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej, którą odbywał w latach 1971 – 1973, kiedy to przed powołaniem do odbycia służby był zatrudniony w Kopalni (...) jako górnik. Następnie po odbyciu służby wojskowej powrócił do tej samej pracy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie argumentując, iż brak jest podstaw do zaliczenia zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w latach 1975 – 1992, ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa pracy odpowiadającego wymogom § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. Ponadto pozwany organ rentowy argumentował, iż ubezpieczony nie przekazał środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym za pośrednictwem zakładu na dochody budżetu państwa w myśl art. 184 ust. 2 ustawy o FUS.

W trakcie postępowania odwoławczego ubezpieczony złożył w dniu 6.02.2014 r. wniosek do ZUS o przekazanie środków z Otwartego Funduszu Emerytalnego na dochody budżetu państwa. Pozwany ZUS w reakcji na ten wniosek wydał kolejną decyzję z dnia 28.02.2014 r. na mocy, której ponownie odmówił ubezpieczonemu przyznania prawa do emerytury, podtrzymując swoje stanowisko, iż ubezpieczony nie wykazał 15-letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Od tej drugiej decyzji ubezpieczony złożył również odwołanie o treści identycznej jak w przypadku decyzji z dnia (...)

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony W. R. ur. (...) złożył w dniu 8.02.2013 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury. Na podstawie świadectw pracy oraz innych dokumentów dotyczących podlegania ubezpieczeniom społecznym, pozwany ZUS przyjął, iż na dzień 1.01.1999 r. ubezpieczony legitymuje się okresami składkowymi i nieskładkowymi w wymiarze 26 lat 8 miesięcy i 9 dni w tym 1 rok 7 miesięcy i 5 dni zatrudnienia w warunkach szczególnych. Do tej kategorii zatrudnienia organ rentowy zaliczył dwa okresy pracy ubezpieczonego w Kopalni (...) w S. tj. od 4.11.1970 r. do 25.10.1971 r. oraz od 17.11.1973 r. do 29.06.1974 r. Zaskarżoną decyzją z dnia 13.03.2013 r. odmówił W. R. przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 15 a.e.). Po złożeniu przez ubezpieczonego w trakcie postępowania odwoławczego oświadczenia z dnia 6.02.2014 r. o przekazaniu zgromadzonych środków za pośrednictwem ZUS na dochodu budżetu państwa (k. 20 a.s.) organ rentowy wydał następną decyzję z dnia 28.02.2014 r. odmawiającą mu prawa do emerytury (k. 20 a.e.).

Ubezpieczony W. R. podjął zatrudnienie w dniu 4.11.1970 r. w Kopalni (...) w S. na stanowisku górnika. W trakcie zatrudnienia został on powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej, którą odbywał od 29.10.1971 r. do 17.10.1983 r. (k. 60 akt ZUS o ustalenie kapitału początkowego). Po odbyciu służby wojskowej W. R. powrócił do pracy u tego samego pracodawcy od 17.11.1973 r. i pracował jako górnik do 29.06.1974 r. Z dniem 18.07.1975 r. W. R. podjął zatrudnienie na podstawie umowy o pracę w Przedsiębiorstwie (...) w L. na stanowisku elektromontera napowietrznych linii i stacji elektroenergetycznych. Przedsiębiorstwo to zajmowało się remontami i budową linii energetycznych niskiego i średniego napięcia. Ubezpieczony jako elektromonter zajmował się wszystkimi czynnościami związanymi z zakładaniem linii energetycznych m.in. stawiał słupy energetyczne i rozciągał linki (k. 9 a.s. zeznania ubezpieczonego). W trakcie zatrudnienia pracodawca powierzył W. R. od dnia 1.10.1980 r. stanowisko brygadzysty elektromontera (k. 38 akt osobowych). W trakcie zatrudnienia pracodawca wystawił ubezpieczonemu świadectwo wykonywania pracy zaliczonej do I kategorii zatrudnienia. W dalszym etapie zatrudnienia W. R. powierzono stanowisko majstra brygady usługowej z dniem 1.05.1982 r. Wykonując pracę na tym stanowisku W. R. prowadził nadzór nad robotami związanymi z budową linii energetycznych, dokonywał pomiarów izolacji uziemień a także prowadził dokumentację budowy (zeznania świadków Z. I. i M. J. k. 34v, 35 a.s.). Następnie od 1.05.1984 r. powierzono ubezpieczonemu stanowisko kierownika budowy w tym samym dziale (k. 55 akt osobowych). Czynności które wykonywał na stanowisku kierownika były zbliżone do charakteru pracy na stanowisku majstra budowy a różniły się tym, iż kierownik budowy miał uprawnienia do podpisywania dokumentów związanych z poszczególnymi etapami budowy. Podobnie jak na poprzednich stanowiskach pracy W. R. pracował w terenie, gdzie prowadzone były budowy i mieszkał w wynajętych kwaterach. W porach letnich brygady elektromonterów pracowały często od wczesnych godzin

ranych do 20:00 lub 21:00. Prowadzenie dokumentacji zajmowało kierownikowi od 1,5 do 2 godzin dziennie z tym, iż dokumenty były wypełniane w godzinach wieczornych poza dniówką roboczą (zeznania świadków i ubezpieczonego). Przez cały okres zatrudnienia charakter pracy ubezpieczonego polegał na budowie bądź remoncie linii energetycznych na terenach wiejskich a także budową instalacji stacji trafo.

W ocenie Sądu Okręgowego poczynione ustalenia pozwalają na uznanie, iż cały okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w L. należy do kategorii zatrudnienia w warunkach szczególnych. Załącznik A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w Dziale II w energetyce określa, iż „prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych” są pracami w szczególnych warunkach. Odnosząc poczynione ustalenia do powołanej regulacji stwierdzić należy, iż ubezpieczony jako elektromonter i brygadzysta elektromonter wykonywał od początku zatrudnienia tj. od 19.07.1975 r. do 30.04.1982 r. prace związane z montażem i remontem urządzeń elektroenergetycznych. Zakładanie bowiem sieci linii energetycznych lub ich wymiana należy do tej właśnie kategorii. Następnym zaś okresem tj. od 1.05.1982 r. do 31.01.1992 r. również należy do kategorii pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu Działu XIV pkt. 24 w zw. z Działem II wykazu A powołanego rozporządzenia. Ubezpieczony bowiem wykonując pracę na stanowiskach majstra budowy i kierownika budowy sprawował bezpośredni dozór techniczny nad pracami związanymi z zakładaniem linii energetycznych. Zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż ubezpieczony zajmując te kierownicze stanowiska pracował cały czas w terenie nadzorując wykonywanie tych prac. Okoliczność, iż oprócz dozoru zajmował się on prowadzeniem dokumentacji technicznej w wymiarze od 1,5 godziny do 2 godzin dziennie nie pozbawia charakteru pracy ubezpieczonego jako pracy w warunkach szczególnych. Po pierwsze należy stwierdzić, iż jak wynika z poczynionych ustaleń ubezpieczony w większości przypadków wypełniał dokumenty po zakończeniu dniówki roboczej. Po drugie stwierdzić należy, iż zasadny jest pogląd wnioskodawcy wyrażony w odwołaniu, iż najnowsze orzecznictwo Sądu Najwyższego w tym powołane orzeczenie II UK 69/13 jednoznacznie wskazuje, iż fakt prowadzenia dokumentacji czy innych czynności administracyjno – biurowych nie pozbawia waloru pracy w warunkach szczególnych przez pracownika sprawującego dozór inżyniersko – techniczny. Istota bowiem jest wykonywanie czynności podstawowych, które mieszczą się w kategorii pracy w warunkach szczególnych. Dlatego też Sąd Okręgowy podzielać wywody SN w powołanym wyroku uznał, że wykonywanie czynności przez ubezpieczonego na stanowiskach majstra budowy i kierownika budowy mieszczą się w tej kategorii. W tej sytuacji Sąd przyjął, iż omawiany sporny okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) wynosi ponad 15 lat w warunkach szczególnych, ponadto Sąd zaliczył do tej kategorii okres odbywania zasadniczej służby wojskowej przez ubezpieczonego w okresie zatrudnienia w Kopalni (...). W świetle bowiem ukształtowanego orzecznictwa zasadnicza służba wojskowa jest zaliczana do wymienionej kategorii jeśli pracownik przed odbyciem służby wykonywał pracę w warunkach szczególnych a następnie po odbyciu służby powrócił na stanowisko które należy do kategorii pracy w warunkach szczególnych.

Reasumując Sąd Okręgowy uznał, że ubezpieczony W. R. spełnił przesłanki do nabycia prawa do emerytury w wieku obniżonym w dniu 6.02.2014 r. tj. w dacie kiedy złożył wniosek do ZUS o przekazaniu środków zgromadzonych w OFE na dochody budżetu państwa. Spełniony bowiem został warunek z art. 184 ust. 2 ustawy o FUS. Ubezpieczony w tej dacie spełnił również przesłanki określone w § 2 ust. 1, § 3 i § 4 ust. 1 pkt. 1 i 3 cyt. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r.

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.